

LUNA OCTOMBRIE, ÎN 12 ZILE

PARACLISUL

SFÂNTULUI SIMEON NOUL TEOLOG

TĂLMĂCIT DUPĂ CANOANELE IMNOGRAFIEI BISERICEȘTI

IMNITOR

TROPĂRUL

Glasul al 3-lea, asemenea cu: *Pentru mărturisirea dumnezeieștii...* (Θείας πίστεως)

Teologule, 'primind în suflet' ca o flacără' sfânta lumină,
lumii-ntregi luminător arătat-te-ai' și, risipind întunecarea acesteia,
înduplecat-ai pe toți iar să caute
harul Duhului, pe care acum pierdutu-l-am;
ci roagă-L să ne dea bogată mila Lui.

CONDACUL

Glasul al 3-lea, asemenea cu: *Fecioara astăzi...* (Ἡ Παρθένος σήμερον)

Cu Lumina în trei Sori' te-ai luminat, Fericite, 'teolog făcându-te
al Treimii Preasfinte; 'de sus luând' înțelepciunea sfintelor graiuri,
datu-ne-ai' dumnezeiasca înțelepciune, 'și primind-o, strigăm ție:
Bucură-te, Simeoane, 'de-Dumnezeu-învățatule!

MEGALINARIA

Noul Teolog fie lăudat, 'buna călăuză' a iubirii dumnezeiești,
cel ce luminează' prin cuvintele sale' de Duhul insuflate
obștea Bisericii.

PARACLISUL

SFÂNTULUI

SIMEON NOUL TEOLOG

Tălmăcit potrivit canoanelor imnografiei bisericești
după cel al Fericitului întru pomenire Părinte
Gherasim Micraghiananitul
Imnograful Marii Biserici a lui Hristos

Traducerea paraclisului s-a făcut ținând canoanele imnografiei bisericești,
adică respectând forma prozodică și melodică
proprie fiecărui irmos și stihiri prosomice.

Irmoasele sunt alcătuiți cu formă fixă
care indică întocmirea metrică și melodică
a troparelor unei cântări/ode a canonului.
Fiecare cântare/odă are un irmos specific
inspirat, ca înțeles, din una dintre cele nouă
cântări biblice (Cântările lui Moise).

Stihirile prosomice sunt alcătuiți cu formă fixă,
întocmite după modelul indicat la început.
Se mai numesc podobii sau asemănânde.

Melurghisirea: Ilie Rareș Cîmpean
Tehnoredactarea: Mihai Telescu
Coperta: Răzvan Bădescu

PARACLISUL SFÂNTULUI SIMEON NOUL TEOLOG

De este preot, zice:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru...

Iar de nu este preot, zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase,
Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru
adevărul Tău, auzi-mă întru
dreptatea Ta. Și să nu intri la
judecată cu robul Tău, că nu se va
îndreptăți înaintea Ta tot cel viu. Că
a prigonit vrăjmașul sufletul meu,
smerit-a la pământ viața mea,
așezatu-m-a întru întunerece ca pe
mortii veacului. Mâhnitu-s-a întru
mine duhul meu, și întru mine
inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-
am aminte de zilele cele din
început, cugetat-am la toate
lucrurile Tale, la facerile mâinilor
Tale am cugetat. Tins-am către Tine
mâinile mele, sufletul meu ca un
pământ fără de apă Ție. Degrabă
auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul

meu: nu întoarce fața Ta de la mine,
și mă voi asemana celor ce se
pogoară în groapă. Auzită fă mie
dimineața mila Ta, că spre Tine am
nădăjduit. Arată mie, Doamne,
calea în care voi merge, că la Tine
am ridicat sufletul meu. Scoate-mă
de la vrăjmașii mei, Doamne, la
Tine am scăpat. Învață-mă să fac
voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu.
Duhul Tău cel bun mă va povățui la
pământul cel drept. Pentru numele
Tău, Doamne, mă vei via, întru
dreptatea Ta vei scoate din necaz
sufletul meu; și întru mila Ta vei
sfârși pe vrăjmașii mei, și vei pierde
pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,
că eu sunt robul Tău.

apoi cântăm:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă;
bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

cu stihurile acestea:

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.

Toate neamurile m-au înconjurat, și întru numele
Domnului i-am înfrânt pe ei.

De la Domnul s-a făcut aceasta, și minunat este întru ochii noștri.

Iar apoi troparul, glasul al 4-lea, asemenea cu:

„Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...” (Ο ὑψωθείς)

**Ca cel ce vezi mereu lumina negrăită' și deslușești teologia de taină,
o, Simeoane noule sfințit teolog,' cere pentru noi, te rog,
luminare din ceruri,' toată ceața patimii' alungând-o, Slăvite,
căci slujitor fiind al lui Hristos' cele mai bune' le dai, Sfinte, tuturor.**

Slavă, același sau al hramului;

Și acum, al Născătoarei de Dumnezeu, asemenea;

**Nu contenim, de-Dumnezeu-Născătoare,
să cuvântăm mereu puterile tale;
că înaintea lui Hristos de n-ai fi stat solind,
cine ne-ar fi izbăvit' dintr'atâtea primejdii?
Sau cine ne-ar fi păzit' slobozi până acum?
De lângă tine nu ne vom depărta,
că din necazuri mântui pe robii tăi.**

Apoi Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește, că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și ce este viclean înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptățești întru cuvintele Tale și să biruiești când Te vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge. Inimă curată zidește întru

mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi bucuria mântuirii Tale și cu duh povățuitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat: arderi de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul zdrobit, inimă zdrobită și smerită Dumnezeu nu va defăima. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

CANONUL

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmos: „*Apa trecându-o ca pe uscat...*” (Υγρὰν διοδεύσας)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Ca unul, Părinte, care-ai primit' flacăra luminii' nezidite-nlăuntrul tău,
alungă-ntunecarea minții mele' și la lumină, Cinstite, atrage-mă.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Aprinsu-te-a dragostea lui Hristos' cu focul vieții,' teologule Simeon,
arde-mi, dar, cu focul rugăciunii' și spinii patimii mele, Slăvitule.

Slavă,

Noroiul căderilor pământești' spală-l, Simeoane,
cu solirea ta la Hristos' și inima lasă-ne-o curată,
cerând la Domnul iertarea greșalelor.

Și acum,

Sălaș luminos al lui Dumnezeu,' Pruncă, al meu suflet
amăgit și întunecat' du-l la strălucirea nezidită
cu a solirii lumină și-a harului.

Cântarea a 3-a

Irmos: „*Cela ce ai făcut...*” (Ὁὐρανίας ἀψιδοῦς)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Harul Duhului, Sfinte,' ți-a potopit cugetul' și-al teologiei de taină
dascăl văditu-te-a,' prin care și pe noi' înțelepțiți ne arată,
spre unirea cu Hristos' mintea-ndreptându-ne-o.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Rugăciunea-ți fierbinte' către Hristos facă-se' tuturor izvor bucuriei
peste-nțelegere,' și semn spre cele de sus,' și vindecare de patimi
celor care te cinstim,' o, Teologule.

Slavă,

**Negrăitelor taine' învățător te-ai făcut,' drept aceea, Sfinte, învață-i
taina urcușului' dumnezeieștii uniri' și cunoștința ascunsă,
Simeon slăvitule,' pe cei ce te laudă.**

Și acum,

**Pe Iisus, Domnul nostru' și-a tuturor pricină,
negrăit născutu-L-ai, Pruncă,' lumea din nou zidind,
de-aceea inima mea' prin pocăință zidește-o' și cu fapte vrednice
împodobește-o.**

**Păzește-ne' de întunericul patimilor viclene,' Simeoane Noule Teolog,
și dă-ne lumina ta,' purtându-ne spre îndumnezeire.**

**Îndură-te,' de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,
și chinul meu cel trupesc degrab contenește-mi-l,
și vindecă-mi sufleteasca durere.**

Preotul zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule...,
și pomeneste pe cei pentru care se face paraclisul.

Strana: **D**oamne miluieste (*de 3 ori*);

Ecfonisul: **C**ă milostiv și iubitor de oameni...

Dacă nu este preot, se zice îndată

SEDEALNA

Glasul al 2-lea, asemenea cu: „Rugătoare fierbinte...” (Πρεσβεία θερμή)

**Lumină purtând' mereu în a ta inimă,' pe toți luminezi
cu razele cuvintelor,' strălucind în cugete
și gonind din noi întunericul,' drept aceea, Sfinte, îți strigăm:
De patimi și boli izbăvește-ne!**

Cântarea a 4-a

Irmos: „Auzit-am, Doamne...” (Εἰσακήκοα, Κύριε)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Mintea, Sfinte, înalță-mi-o' prin de-Dumnezeu-insuflat cuvântul tău
ce revarsă mierea harului' și-ndulcește sufletele tuturor.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

**Cu lumina din Duhul Sfânt,' cea din purtătoarea de lumină ruga ta,
cugetarea luminează-mi-o,' Simeoane, și înțelepțește-mă.**

Slavă,

**Cel ce ești prieten Domnului,' a-L iubi, Slăvitule, din tot sufletul
întărește-mă cu harul tău,' cele stricăcioase-ndepărtându-le.**

Și acum,

**Mântuirii arată-ne' vrednici, Preacurată, prin rugăciunea ta
către Fiul și Stăpânul tău,' pe cei care-ți cântă cu osârdie.**

Cântarea a 5-a

Irmos: „Luminează pe noi...” (Φώτισον ἡμᾶς)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

**Slavei netrupești' teolog nou arătat-te-ai,
pentru aceasta te rog: Izbăvește-mă' de neslăvirea
pe care-o aduce patima.**

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

**Răcorește-mă,' Simeoane fericitul,' din înălțime, cu roua harului,
de năvălirea' cea arzătoare a dracilor.**

Slavă,

**A lui Dumnezeu' gură, Sfinte, arătat-te-ai,
pentru aceea din gura vrăjmașului' pe toți răpește-i,
pe cei ce el amăgitu-i-a.**

Și acum,

**Tron însuflețit,' Preacurată, arătat-te-ai
și luminos palat al Stăpânului,' pe care, Pruncă,
din sângele tău născutu-L-ai.**

Cântarea a 6-a

Irmos: „Rugăciune voi vărsa către Domnul...” (Τὴν δέησιν)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

**Umplutu-s-a inima ta cea curată' de luminile Treimii Preasfinte,
arată dar și-a mea inimă vasul' încăpător și gătit insufălărilor
pe care le dă Duhul Sfânt,' Simeoane de-Duh-purtătorule.**

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, soleşte pentru noi.

Făcutu-s-a a ta minte oglindă' răsfrângând dumnezeiasca lumină,
şi mintea mea curăţeşte-o, Părinte,' primitoare făcând-o prin harul tău
a celor sfinte şi cereşti,' petrecând viaţă nematerialnică.

Slavă,

Simţirile sufleteşti luminându-ţi,' întru totul te-ai sfinţit, Simeoane,
către Hristos, drept aceea, înalţă' şi ale noastre puteri sufleteşti mereu,
părtaşi prin viaţă-ntru virtuţi' la sfinţenie, Sfinte, făcându-ne.

Şi acum,

Din sângele tău curat, Preacurată,' a luat trup Ziditorul a toate
şi te-a făcut decât toate mai sfântă,' mai desfătăta ca ceru'n cuprindere,
de-aceea, Maică, să ne scapi' de strâmtorările patimii pururea.

Păzeşte-ne' de întunericul patimilor viclene,' Simeoane Noule Teolog,
şi dă-ne lumina ta,' purtându-ne spre îndumnezeire.

Născut-ai' netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară-maică,
pe Carele prin cuvânt în pânţec L-ai luat,
lucrând mântuire la toată lumea.

CONDĂCUL

Glasul al 2-lea, asemenea cu: „Cu ale sânghiurilor tale...” (Ταῖς τῶν αἱμάτων σου)

Ca teolog unit cu harul Cuvântului' şi solitor cald la tronul Stăpânului,
Simeoane, roagă-te pururea' să dăruiască iertarea greşalelor
şi-a vieţii îndreptare, Slăvitule.

Prochimen, glasul al 4-lea

Cinstită înaintea Domnului este moartea cuviosului Său.

Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul...

EVANGHELIA

(Mt. 20, 1-16)

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:
Toate-Mi sunt date de către
Tatăl Meu și nimeni nu
cunoaște pe Fiul, decât numai
Tatăl; nici pe Tatăl nu-L cunoaște
nimeni, decât numai Fiul și căruia
va voi Fiul să-i descopere. Veniți la
Mine, toți cei osteniți și

împovărați, și Eu vă voi odihni pe
voi! Luați jugul Meu asupra
voastră și învățați-vă de la Mine, că
Eu sunt blând și smerit cu inima și
veți găsi odihnă sufletelor voastre;
căci jugul Meu e bun și povara
Mea este ușoară.

Slavă..., glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive,
curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive,
curățește mulțimea greșalelor noastre.

și stihira, glasul al 6-lea, asemenea cu: Toată nădejdea... (Ὁλὴν ἀποθέμενοι)

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea
îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea.

**Inima scaldându-ți-o' dumnezeiasca lumină,' ca un stâlp făcutu-te-ai
al luminii cerului, Teologule,' îndrumând oamenii' la înalta viață,
de aceea toți rugămu-te' tu izbăvește-ne' de nevoi, de-a dracilor negură
și toate năvălirile' împotrivorului binelui' și dă-ne putere
ca faptele luminii săvârșind,' ai strălucirii de Sus să fim
părtași, Fericitule.**

Preotul zice rugăciunea:

Mântuiește, Dumnezeule, norodul Tău...

Strana: Doamne miluiește (*de 12 ori*); apoi

ecfonisul: **C**u mila și cu îndurărilor...

Cântarea a 7-a

Irmos: „Feciorii lui Israil strămutați din Iudeea...” (Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Cu cinstire cerească' din belșug, Simeoane, îmbogățindu-te,
de cele trecătoare' și toată alipirea' pătimașă pe robii tăi
îi izbăvește degrab,' la cer călăuzindu-i.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

De ispita vicleană' a vrăjmașilor demoni, o, Teologule,
de relele deprinderi,' necazuri, înșelare' și de toate primejdiile
cu ajutorul tău degrab' ne scapă, Cuvioase.

Slavă,

Fă-ne vrednici, Părinte,' pe toți care pe tine agonisitu-te-am
drept caldă ocrotire' să mergem ne'ndoielnic' pe cărările Domnului
și al virtuții început' s-avem frica cea bună.

Și acum,

Din curatul tău pântec' a luat trup, Fecioară, și dumnezei ne-a făcut
Cel mai presus de fire,' ștergând rușinea noastră
și în Rai întorcându-ne,' pentru aceea tu ești' a noastră mântuire.

Cântarea a 8-a

Irmos: „Pe Împăratul ceresc...” (Τὸν βασιλέα)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Cu revărsarea' sfintelor tale cuvinte' ne adapă și inima, și mintea,
ca să înflorească' în noi nepătimirea.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

De sus privește' către noi, fiii tăi, Sfinte,' care facem a ta pomenire
dându-ne, Slăvite,' al tău har moștenire.

Slavă,

Întru lumină' înțeleptitu-te-ai, Sfinte,' de aceea desfă și destramă
toată uneltirea' cea împotriva noastră.

Și acum,

Tămăduiește' a mea zdrobire din suflet' cu a ta îndurare, Fecioară,
ca întotdeauna' să-ți cânt, Nevinovată.

Cântarea a 9-a

Irmos: „Adevărată de-Dumnezeu-Născătoare...” (Κυρίως Θεοτόκον)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Părinte Simeoane,' tainic dăruiește' fiilor tăi părinteasca ta dragoste
și ajutorul tău grabnic' în lupta cu relele.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Slăvite Simeoane,' din mari suferințe,' o, Teologule, scapă-i pe robii tăi
care îți cântă cu minte' neșovăielnică.

Slavă,

Din apa făr'delegii' scoate-mă, Părinte,
și cu a harului curgere umple-mă,' căci însetează-al meu suflet
de viața cea veșnică.

Și acum,

Ieșind din al tău pântec' cu chipul meu, Fecioară,
Cel care este cu Tatăl de-un tron și de-un chip
ne-a descuiat, Preacurată,' ușile Raiului.

Cuvine-se cu adevărat...

și megalinariile

Bucură-te, Noule Teolog,' Sfinte Simeoane,' al Bisericii lui Hristos;
bucură-te, sfeșnic' al luminii Treimii' și văzătorul vrednic
al tainelor Duhului!

Mai presus decât cele pământești' te-ai ridicat, Sfinte,
și cu trupul întreg intrând' în nor de contemplații,
te-ai sfințit întru totul,' Părinte Simeoane,' prin harul Cuvântului.

Gura ta cea sfântă ca un izvor' a revărsat lumii
râu de sfaturi dumnezeiești,' prin care, Părinte,' învățat-am de harul
îndumnezeirii,' o, Teologule.

Graiul tău prin Duhul s-a arătat' pentru noi ca roua
răcoririi dumnezeiești,' mierea cea din piatră,' apa nestricăciunii,
mană a vieții,' nectar al ambroziei.

Scapă-ne pe toți care te cinstim' de împrăștiere' și de grijile pământești,
iar prin priveghere' să putem, Simeoane,' afla cele mai bune
și gustul harului.

Cel care în corturile cerești' te-ndulcești de raza
strălucirii dumnezeiești' dă-ne, Simeoane,' ne'nserata lumină,
de slava cea din ceruri' învrednicindu-ne.

și a Maicii Domnului

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,' Dumnezeu Cuvântul
îtrupându-Se negrăit,' covârșești, Fecioară,' Oștirea cea cerească;
ție, dar, îți aducem' cântare de laudă.

Cu toate Oștirile îngerești,' cu Botezătorul,' cu Apostolii cei slăviți
și cu tot soborul' Sfinților, Preacurată,' Fiului tău te roagă
toți să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime,

Tatăl nostru,

Preotul: Că a Ta este Împărăția; apoi

TROPĂRUL

Glasul al 3-lea, asemenea cu: *Pentru mărturisirea dumnezeieştii...* (Θείας πίστεως)

**Teologule,' primind în suflet' ca o flacăra' sfânta lumină,
lumii-ntregi luminător arătat-te-ai' şi, risipind întunecarea acesteia,
înduplecat-ai pe toţi iar să caute
harul Duhului, pe care acum pierdutu-l-am;
ci roagă-L să ne dea bogată mila Lui.**

Preotul zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeu...,

Strana: **D**oamne miluieste (*de 3 ori*),

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea...,

Strana: **D**oamne miluieste (*de 3 ori*),

Încă ne rugăm să se păzească...,

Strana: **D**oamne miluieste (*de 40 ori*),

Auzi-ne, Dumnezeu...,

Strana: **D**oamne miluieste (*de 3 ori*),

iar preotul zice ecfonisul: **C**ă milostiv;

apoi face otpustul mic, fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care cântăm

Troparul acesta, glasul al 2-lea, asemenea cu:

„Când de pe lemn” (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν)

**Sfinte fericite Simeon,' vasule-al cereştilor haruri,' teologiei izvor
şi răsunător organ sfinţit al Duhului,' te rugăm izbăveşte-ne
din toată nevoia' şi toate-ntristările' cu mijlocirea ta
pe cei ce-ţi cântăm cu credinţă' şi ne dă din ceruri lumina
să ne lumineze calea pururea.**

apoi, pe acelaşi glas

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi
din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

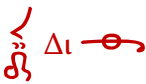
şi aceasta, pe glasul 1

**Cu solirea tuturor' sfinţilor Tăi, Doamne,' şi a Maicii Tale
dă-ne nouă pacea Ta,' miluindu-ne pe noi' A-tot-îndurate.**

Şi preotul încheie zicând

Pentru rugăciunile...

«Dumnezeu este Domnul...»

Glas Δι

Dum ne zeu es te Dom nul și s-a A ră ta at no uă
bi ne es te cu vân tat Cel ce vi ne în tru nu me le Dom nu
lui

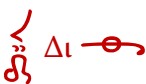
Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.

Toate neamurile m-au înconjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

De la Domnul s-a făcut aceasta, și minunat este întru ochii noștri.

Troparele.

Glasul al 4-lea. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Glas Δι

Ca cel ce ve ezi me e reu lu mi na ne e gră i tă și
des lu še ești te e o lo gi a de tai nă o Si me oa ne
no u le sfin țit te o log ce re pen tru noi te ro og lu mi
na re din ce ruri toa tă cea ța pa ti mii a lun gân d-o Slă vi te
căci slu ji tor fi ind al lui Hris tos ce le mai bu u ne le
dai Sfin te tu u tu ror

Al Născătoarei. Asemenea.

N u con te ni im de e Dum ne zeu Năs că toa re să cu
vân tă ăm me e reu pu te ri le ta le că î na in tea lui
Hris tos de n-ai fi stat so lind ci ne ne-ar fi iz bă vi it din tr'a
tâ tea pri mej dii sau ci i ne ne-ar fi pă zit slo bozi pâ nă a cu
ma de lân gă ti ne nu u ne vom de păr ta că din ne
ca a zuri mân tui pe ro o bii tăi

CANONUL

Cântarea 1.

Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Glas λ δ α 2

Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

C a u nul Pă rin te ca re-ai pri mit fla că ra lu mi i
nii ne zi di i te-n lă un trul tău a lun gă-n tu ne ca
rea min ții me e le și la lu mi nă Cin sti te a tra ge mă

Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

A prin su te-a dra gos tea lui Hris tos cu fo cul vi e e

Ții te o lo gu le Si me on ar de-mi dar cu fo cul ru gă
ciu u nii și spi nii pa ti mii me le Slă vi tu le

Slavă.

No ro iul că de ri lor pă mân tești spa lă-l Si me oa a
ne cu so li rea ta la Hris tos și i ni ma la să ne-o cu
ra a tă ce rând la Dom nul ier ta rea gre șa le lor

Și acum.

Să laș lu mi nos al lui Dum ne zeu Prun că al meu su u flet
a mă git și în tu ne cat du-l la stră lu ci rea ne zi
di i tă cu a so li rii lu mi nă și-a ha ru lui

Cântarea a 3-a. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ha rul Du hu lui Sfi in te ți-a po to pit cu ge tul și-al
te o lo gi ei de ta ai nă das căl vă di tu te-a prin ca
re și pe noi în țe lep țiți ne a ra tă spre u ni rea cu Hris
tos min tea-n drep tân du ne-o

R u gă ciu nea-ți fier bi in te că tre Hris tos fa că se
tu tu ror iz vor bu cu ri i ei pes te-n țe le ge re și
semn spre ce le de sus și vin de ca re de pa timi ce lor ca
re te cin stim o Te o lo gu le

N e gră i te lor ta ai ne în vă ță to or te-ai fă cut
drept a ce ea Sfin te în va a ță-i tai na ur cu șu lui dum
ne ze ieș tii u niri și cu noș tin ța as cun să Si me on
slă vi tu le pe cei ce te la u dă

P e I i sus Dom nul no os tru și-a tu tu ror pri ci nă
ne gră it năs cu tu L-ai Pru un că lu mea din nou zi dind de-a
ce ea i ni ma mea prin po că in ță zi deș te-o și cu fap
te vred ni ce îm po do beș te o

Și îndată.

Pă zeș te ne de în tu ne ri cul pa a ti mi lor vi
cle e ne Si me oa ne No u le Te o log și dă ne
lu mi na ta pur tân du ne spre în dum ne e ze i re
În du ră te de Dum ne zeu Năs că toa a re prea lă u
da a tă și chi i nul meu cel tru pesc de grab con te neș te
mi-l și vin de că-mi su fle teas ca a du re re e e e

Sedealna.

Glasul al 2-lea. Πρεσβεία θερμή.

Glas Δι

Lu mi nă pur când me reu în a ta i i ni mă pe toți
lu mi nezi cu ra ze le cu vin te lor stră lu cind în cu ge
te și go nind din noi în tu ne e ri cul drept a ce ea Sfin
te îți stri găm de pa a timi și boli iz bă ve eș te ne

Cântarea a 4-a. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Glas Γα

M in tea Sfin te î nal ță mi-o prin de Dum ne zeu in su
flat cu vân tul tău ce re var să mie rea ha ru lui și-n dul
ceș te su fle te le tu tu ror

C u lu mi na din Du hul Sfânt cea din pur tă toa rea de lu
mi nă ru ga ta cu ge ta rea lu mi nea ză mi-o Si me
oa ne și în țe lep țeș te mă

C el ce ești pri e ten Dom nu lui a-L iu bi Slă vi tu le
din tot su fle tul în tă reș te mă cu ha rul tău ce le
stri că cioa se-n de păr tân du le

M ân tu i rii a ra tă ne vred nici Prea cu ra tă prin
ru gă ciu nea ta că tre Fi ul și Stă pâ nul tău pe cei
ca re-ți cân tă cu o sâr di e

Cântarea a 5-a. Φώτισον ἡμᾶς.

S la vei ne tru pești te o log nou a ră ta tu te-ai pen
tru a ceas ta te rog iz bă veș te mă de ne slă vi i i rea
pe ca re o a du ce pa ti ma

R ă co reș te mă Si me oa ne fe ri ci tu le din
î năl ți me cu ro o ua ha ru lui de nă vă li i i rea
cea ar ză toa re a dra ci lor

A lui Dum ne zeu gu ră Sfin te a ră ta tu te-ai pen
tru a ce ea din gu ra vrăj ma șu lui pe toți ră pe e eș te-i
pe cei ce el a mă gi tu i-a

T ron în su fle țiț Prea cu ra tă a ră ta tu te-ai și
lu mi nos pa lat al Stă pâ nu lui pe ca re Pru u un că
din sâ ân ge le tău năș cu tu L-ai

Cântarea a 6-a. Τὴν δέησιν.

U m plu u u tu s-a i ni ma ta cea cu ra tă de
lu mi ni le Tre i i mii Prea sfin te a ra tă dar și-a mea i ni
mă va a sul în că pă tor și gă tit in su flă ri lor pe
ca re le dă Du hul Sfânt Si me oa ne de Duh pur tă to ru le

F ă cu u u tu s-a a ta min te o glin dă răs frân
gând dum ne ze ia as ca lu mi nă și min tea mea cu ră țeș te-o Pă
ri in te pri mi toa re fă cân d-o prin ha rul tău a ce lor sfin te
și ce rești pe tre când via ță ne ma te ri al ni că

S im ți i i ri le su fle tești lu mi nân du-ți în tru
to tul te-ai sfin ți it Si me oa ne că tre Hris tos drept a ce ea î
na al ță și a le noas tre pu teri su fle tești me reu păr tași prin
via ță-n tru vir tuți la sfin țe ni e Sfin te fă cân du ne

D in sâ â ân ge le tău cu rat Prea cu ra tă a lu

at trup Zi di to o rul a toa te și te-a fă cut de cât toa te mai
 sfâ ân tă mai des fă ta tă ca ce ru'n cu prin de re de-a ce ea
 Mai că să ne scapi de strâm to ră ri le pa ti mii pu ru rea

Și îndată.

P ă zeș te ne de în tu ne ri cul pa a ti mi lor vi
 cle e ne Si me oa ne No u le Te o log și dă ne
 lu mi na ta pur tân du ne spre în dum ne e ze i re

N ăs cu t-ai ne tâl cu it pe Cu vâ ân tul Fe cioa ră
 ma ai că pe Ca a re le prin cu vânt în pân te ce L-ai lu at
 lu crând mân tu i re la toa a tă lu mea a a a

Condacul.

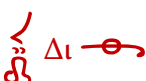
Glasul al 2-lea. Ταῖς τῶν αἱμάτων σου.

Glas

C a te o log u nit cu ha rul Cu vâ ân tu lui și
 so li tor cald la tro nul Stă pâ â nu lui Si me oa ne

roa gă te pu u ru rea să dă ru ias că ier ta rea gre șa
a le lor și-a vie e ții în drep ta re Slă vi i tu le

Prochimenul.

Glas Δι

C in sti tă î na in tea Dom nu lui es te moar tea cu vi
o su lui Său

Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.

C in sti tă î na in tea Do om nu lui es te moa ar tea
cu vi o o su lui Să ă ău

După Evanghelie.

Glas Δι

S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfân tu lui Duh
P en tru ru gă ciu ni le Cu vi o su lui Tău Mi los ti ve
cu ră țe eș te mul ți i mea gre șa le lor noas tre
Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor A min

P en tru ru gă ciu ni le Năs că toa rei de Dum ne zeu
 Mi los ti ve cu ră țe eș te mul ți i mea gre șa le lor
 noas tre

Stihira.
 Glasul al 6-lea. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Glas λ Δι

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge
 fărădelegea mea.

I ni ma scăl dăn du ți-o dum ne ze ias ca a lu mi nă ca un
 stâlp fă cu tu te-ai al lu mi nii ce ru lui Te o lo o gu le
 în dru mând oa me nii la î nal ta via a ță de a ce e
 ea toți ru gă mu te tu iz bă veș te ne de ne voi de-a dra ci lor
 ne gu ră și toa te nă vă li ri le îm po tri vi to ru lui bi
 ne lui și dă ne pu te e e re ca fap te le lu mi nii
 să vâr șind ai stră lu ci i i rii de Sus să fim păr tași Fe
 ri ci tu le

Cântarea a 7-a. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Glas Γα

C u cin sti re ce rea as că din bel şug Si me oa ne în
bo gă țin du te de ce le tre că toa re şi toa tă a li
pi i rea pă ti ma şă pe ro bii tăi îi iz bă veş te
de grab la cer că lă ă u zin du-i

D e is pi ta vi clea a nă a vrăj ma şi lor de moni o
Te o lo gu le de re le le de prin deri ne ca zuri în şe
la a re şi de toa te pri me ej di i le cu a ju to
rul tău de grab ne sca pă Cu u vi oa se

F ă ne vred nici Pă ri in te pe toţi ca re pe ti ne a
go ni si tu te-am drept cal dă o cro ti re să mer gem ne'n
do ie el nic pe că ră ri le Dom nu lui şi al vir tu ții
în ce put s-a vem fri ca a cea bu nă

D in cu ra tul tău pâ ân tec a lu at trup Fe cioa ră şi

 dum ne ze ei ne-a fă cut Cel mai pre sus de fi re șter gând

 ru și nea noa as tră și în Rai în tor cân du ne pen tru

 a ce ea tu ești a noas tră mâ ân tu i re

Cântarea a 8-a. Τὸν βασιλέα.

Cu re văr sa a rea sfin te lor ta le cu vin te ne

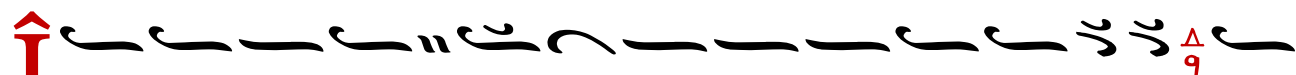
 a da pă și i ni ma și min tea ca să în flo rea as

 că ă în noi ne pă ă ti mi rea

De sus pri ve eș te că tre noi fi ii tăi Sfin te ca

 re fa cem a ta a po me ni re dân du ne Slă vi i te e al

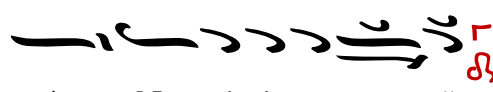
 tău har mo oș te ni re

În tru lu mi i nă în țe lep ți tu te-ai Sfin te de

 a ce ea des fă ă și des tra mă toa tă u nel ti i rea cea

 îm po tri i va noas tră

Tă mă du ie eș te a mea zdro bi re din su flet cu

 a ta în du ra a re Fe cioa ră ca în tot dea u u na a să-ți

 cânt Ne vi i no va tă

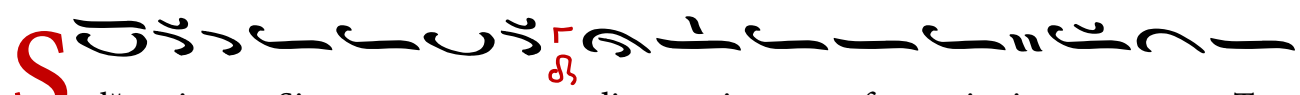
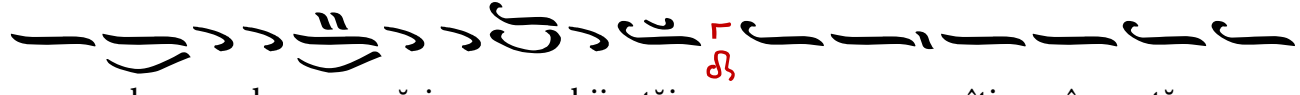
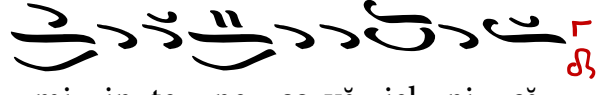
Cântarea a 9-a. Κυρίως Θεοτόκον.

P

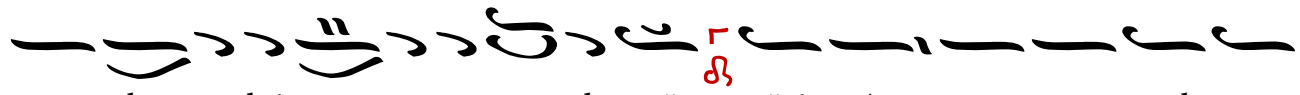
 ă rin te Si me oa ne tai nic dă ru ie eș te fi i

 lor tăi pă rin teas ca ta dra gos te și a ju to rul tău

 gra ab nic în lup ta cu re le le

S

 lă vi te Si me oa ne din mari su fe ri in țe o Te

 o lo gu le sca pă-i pe ro bii tăi ca re îți cân tă cu

 mi in te ne șo vă iel ni că

D

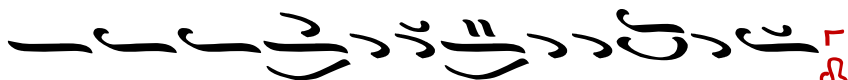
 in a pa făr' de le gii scoa te mă Pă ri in te și cu

 a ha ru lui cur ge re um ple mă căci în se tea z-al meu

 su u flet de via ța cea veș ni că

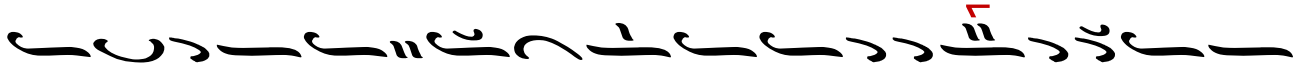
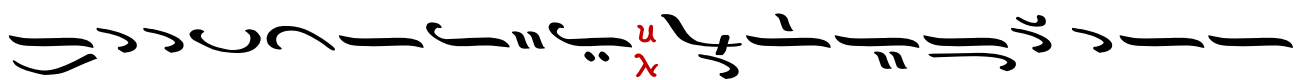
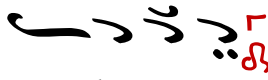
I

 e șind din al tău pân tec cu chi pul meu Fe cioa a ră Cel

 ca re es te cu Ta tăl de-un tro on și de-un chip ne-a des cu

iat Prea cu ra a tă u și le Ra iu lui

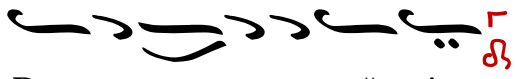
Axionul.

C
u vi ne se cu a de vă rat să te fe ri cim de Dum

ne zeu Năs că toa a re cea pu ru rea fe ri ci i tă și cu

to o tul fă ră pri ha a nă și Ma a ai ca Dum ne ze

u lui nos tru

P
e cea mai cin sti tă de cât He ru vi mii și mai în slă

vi i tă făr' de-a se mă na re de cât Se ra fi mii ca

re fă ră stri că ciu u ne pe Dum ne zeu Cu vân tul ai năs

cut pe ti ne cea cu a de vă rat Năs că toa a a re de

Dum ne ze eu te mă rim

Megalinariile Sfântului.

B u u cu ră te No u le Te o log Sfin te Si me oa a
ne al Bi se ri cii lui Hris tos bu cu ră te sfe eş nic al
lu mi i nii Tre i i mii şi vă ză to rul vre ed nic al
tai nelor Du hu lui

M a ai pre sus de cât ce le pă mân teşti te-ai ri di cat
Sfi in te şi cu tru u pul în treg in trând în nor de con
tem pla a ții te-ai sfin ți it în tru to o tul Pă rin te Si
me oa a ne prin ha rul Cu vân tu lui

G u ra ta cea sfân tă ca un iz vor a re văr sat lu u
mii râu de sfa turi dum ne ze ieşti prin ca re Pă rin te în vă
ța a t-am de ha a rul în dum ne ze i i rii o Te o lo gu
le

G ra iul tău prin Du hul s-a A ră tat pen tru noi ca ro o

ua ră co ri rii dum ne ze iești mie rea cea din pia tră a pa

ne e stri că ciu u nii ma nă a vi e e ții nec tar al am

bro zi ei

S ca pă ne pe toți ca re te cin stim de îm prăș ti e

re și de gri i ji le pă mân tești iar prin pri ve ghe re să pu

te em Si me oa a ne a fla ce le mai bu u ne și gus tul

ha ru lui

C el ca re în cor tu ri le ce rești te-n dul cești de ra

za stră lu ci i rii dum ne ze iești dă ne Si me oa ne ne'n

se ra a ta lu mi i nă de sla va cea din ce e ruri în vred

ni cin du ne

Megalinariile Maicii Domnului.

D in ti i ne Năs că toa re de Dum ne zeu Dum ne zeu Cu

vâ ân tul în tru pân du Se ne gră it co vâr șești Fe cioa ră Oș

ti re a cea ce re a as că ți e dar îți a du u cem cân ta

re de la u dă

Cu toa te oș ti ri le în ge rești cu Bo te ză to o

rul cu A pos to lii cei slă viți și cu tot so bo rul sfin ți lor

Prea cu ra a tă Fi u lui tău te roa a gă toți să ne mân tu

i i i im

Troparul Sfântului.
Glasul al 3-lea. Θείας πίστεως.

Glas ἦ Γα ϕ

Te o lo gu le pri mind în su flet ca o fla a că

ră sfân ta lu mi nă lu mii-n tregi lu mi nă to or a ră

ta tu u te-ai și ri si pind în tu ne ca a rea a ces te

ia în du ple ca t-ai pe to oți iar să ca u u te ha rul Du

hu lui pe ca re a cum pier du tu l-am ci roa gă-L să ne

dea bo ga tă mi i la Lui

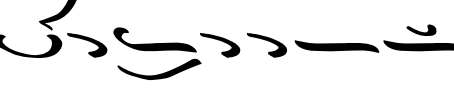
Troparul de final.
Glasul al 2-lea. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Glas Πα

S fi in te fe ri ci te Si me on va su le-al ce
reș ti lor ha a ruri te o lo gi i ei iz vor și ră
su nă tor or gan sfin țit al Du u hu u lui te ru găm iz bă veș
te ne din toa tă ne vo o ia și toa a te-n tris tă ri le cu mij lo
ci i rea a ta pe e cei ce-ți cân tăm cu cre di in ță și
ne dă din ce ruri lu mi na să ne lu mi ne ze ca lea pu
ru rea

S tă pâ nă pri me eș te ru gă ciu ni le ro o bi lor tăi
și ne iz bă ve eș te din toa tă ne vo ia și ne ca a zul
T oa tă nă dej dea mea spre ti ne o î nalț Mai ca lui
Dum ne zeu pă zeș te mă sub a co pe ră mân tul tău

Glas Πα

 C u so li rea tu tu ro or Sfin ți lor tăi Doa am ne și a
 Mai cii Ta le   Ta mi lu in du ne pe noi A
 tot în du ra a te e e